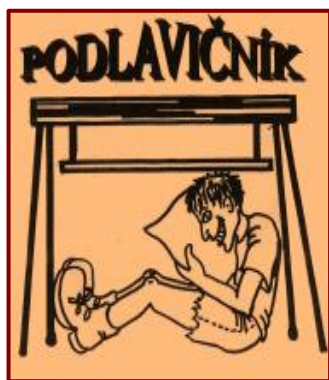

3 listopad 2022

JUNIORFEST 2022 (I.) Nadával jsem svému profesorovi Rozhovor s Janem Maxiánem

Jakou školu jste studoval? No, tak celý život studuji školu, která se jmenuje škola životem. To je každodenní studium, ale jinak jsem začal na základní škole v Praze, potom jsem studoval pražskou konzervatoř. To je škola, která má už tradici přes 200 let, já tam tedy nejsem 200 let. A tam jsem studoval herectví, hudebně dramatický obor. A pak proto, že mám rád muziku, tak jsem si přidal ještě studium skladby. Takže jsem studoval dokonce tu konzervatoř dvakrát. A pak jsem si říkal, že bych si zkusil udělat nějaký kurz, abych se zdokonalil v některých věcech a že si dám na chvíli od školy přestávku, zkusím se věnovat herectví a po roce, po dvou zase na nějakou školu vlítnu. Pak jsem zjistil, že už na tu školu nemám tolik času, takže jsem po konzervatoři studium ukončil a teď se vzdělávám vlastně tím, čemu se věnuji, což je herectví, muzika, zpěv, skládání, vystupování. **Jaký je nejznámější film nebo seriál, který jste nadaboval?** Vlastně bych neřekl, že je nějaký jeden film, který by byl nejznámější, jelikož se tomu dabingu věnuji docela dlouho, takže těch filmů už jsem pár natočil, ale v poslední době je hodně známý třeba Thor, který

je teď hodně populární, anebo Pán prstenů (Frodo Pytlík) nebo Spiderman a film Strmivání. **Co Vás nejvíce bavilo dabovat?** Vlastně nejvíce mě baví dabovat role, které jsou těžké. Čím je to těžší, tím je to pro mě větší výzva a tím víc se na to těším, protože se při tom něco nového naučím. To je právě to, že člověk se učí celý život, a zrovna herectví není věc, kterou se člověk naučí ve škole, vyjde a řekne si: „No a teď jsem herec.“ Takže vlastně mám nejradši pořady, které jsou těžké, abych se na tom mohl ještě něco naučit. A rád se snažím některým hůř natočeným filmům tím dabingem pomoci. A snažím se užívat si i role, které nejsou moc dobré. **Kde všude jste cestovatel a kde se Vám nejvíce líbilo?** Kdybych to vzal globálně (celá planeta), tak jsem byl všude možně po světě. Vystupuji s divadlem Cirk La Putyka, což je cirkusové divadlo. Díky tomu, že tam není moc povídání, je to spíše pohybové divadlo a hudební divadlo, tak s ním cestujeme hodně. Takže jsem s tímto divadlem byl v Austrálii, v Číně, ve Skandinávii. Navíc jsem z rodiny, která se kvůli 2. světové válce rozprchla po celém světě, proto za příbuznými hodně často cestuji na sever

Evropy. S filmy také hodně cestujeme po světě. Byl jsem v Americe na západním i východním pobřeží. Teď nedávno jsem projel Afriku, kde jsem cestoval po ostrovech. Hodně času jsem strávil v Indickém oceánu, ne úplně v něm, i když jsem v něm i plaval, ale spíše jsem se pohyboval po ostrovech. 😊 No a nemám svoje nej nej nej nej nejoblíbenější místo, ale mezi moje oblíbená místa patří třeba jižní Morava, to je místo, které mám moc rád. Nebo povodí Vltavy, Pálava a z těch světových míst se třeba hodně často vracím do Anglie, do Londýna.

Jak jste se dostal k dabingu a jak jste s ním začal? Začal jsem tak, že jsem chodil do pěveckého sboru a manželka sbormistra si chtěla vyzkoušet hlavně kluky do dabingu. A navíc u kluků je problém, že když jsou malí, mají hlas, který se jim začne měnit, když začnou mutovat, a v tu chvíli už nemůžou namlouvat dětské role. Tak si nás všechny vyzkoušela a já jsem z toho vyšel jako vhodný kandidát, abych se dabingu mohl věnovat. Dostal jsem první roli a odsud jsem byl doporučen do České televize. Začal jsem točit různé seriály, jeden z mých prvních byl seriál, který se teď začal znovu opakovat - „Doktorka Quinnová“. Následně mě začali doporučovat víc a víc. Začalo mě to bavit a k tomu jsem ještě hrál divadlo, tak jsem to kloubil dohromady a moje láska k umění tím byla zpečetěna. Díky dabingu jsem také viděl obrovské kvantum filmů a seriálů, který bych si možná v televizi ani nepustil. **Když jste mluvil o filmech, jaký je váš nejoblíbenější film?** Ty brdo, to je častá otázka a je těžké na ni odpovědět, protože těch filmů, které mám rád, je strašně moc a nerad bych ubližoval svým velkým favoritům. Ale jednu dobu jsem za svůj nejoblíbenější považoval film Baraka - Odysea země. To je film, který pojednává o našem celém světě. Je to spíše dokumentární film, ale je to monumentální záležitost. Viděl jsem celý svět v tomto filmu, viděl jsem i celý náš život lidského pokolení a navíc je tam neuvěřitelná hudba. **Máte nějakou vtipnou historku z dabování nebo natáčení?** Bylo zajímavé, když jsem se dostal na konzervatoř, tak jsem se seznámil se svým panem profesorem. Hned druhý den po seznámení se s profesorem, ke kterému jsem měl velkou úctu, jsem šel na dabing seriálu Pohotovost. Tam jsem hrál kluka, který má nějaký velký problém a je tam jeho doktor. A toho doktora daboval můj pan profesor. On mi řekl, že mám nějaký problém, nějakou chorobu a já v tom textu měl: „Ne, to je lež, vy jste lhář a podvodník, nenávidím vás a jste nejhorší člověk na světě.“ Takhle jsem ho urážel a vedle mě v tom studiu seděl můj PAN PROFESOR!!! S velkým „P“. A teď jsem tam křičel ten text. Pan režisér se naklonil a řekl: „Ty jo, Honziku, to bylo takové přirozené, takové od srdce, čím to bylo, že to bylo takové přirozené?“ Moc dobře věděl, že vedle mě sedí právě ten pan profesor. Já jsem se styděl ještě dva měsíce a bál jsem se s ním promluvit. Nebo se mi stalo, že mi spadnul text na zem, nebylo to slyšet a v tu chvíli jsem si řekl: „Ale tak co, alespoň pobavím pana režiséra a pana zvukaře.“ Začal jsem si ten text vymýšlet a říkal jsem, co mě napadlo. Pan režisér zrovna telefonoval a nevěnoval tomu úplně pozornost. Bylo to úplně synchronní, odpovídalo to výrazu té postavy, tak si i pan zvukař myslí, že ten text tam má být. A když pan režisér položil telefon, pustil si znovu tu scénu, taky se nekoukal na text a řekl: „V pořádku, jdeme dál.“ Já jsem si myslel, že si dělají legraci a oni ne. Nakonec na to zapomněli a já na to na konci filmu taky zapomněl, pan dramaturg si toho taky nevšimnul. A nakonec ten film s tou mojí větou, která tam vůbec nedávala smysl, byl odvysílán v televizi. **Na jaké všechny hudební nástroje umíte hrát?** Asi nejčastěji hraji na piano, protože můj tatínek je profesor, klavírista a můj dědeček byl taky klavírista a spoluzakladatel školy Akademie múzických umění a spoluzakládal právě klavírní sekci, takže od malička jsem u nás doma měl několik křidel. Když táta nebyl doma, moc rád jsem na toho Steinwaye. K pianu a klavíru mám obrovský vztah a mám je rád. A u dalších nástrojů hraju zjednodušeně na to, co potřebuji. Když si potřebuji natočit nějaký nástroj a zrovna nemám po ruce kamaráda, který by na ten nástroj hrál, tak si ho natočím sám. Hraji na kytaru, na basu, na flétnu, na saxofon, na bicí, na percuze, na akordeon. Zrovna co se hodí, ale že bych na ně hrál nějak dobře, to si nedovolím říct. (Iveta Korotvičková, 8.C, Verča Hrbáčová, 7.C)

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny – 4. 11. 2022

Přítomni: Jakub Vlažný, 6.A, Lukáš Hora, 6.B, Alena Štychová, 6.C, Kryštof Holý, 7.A, Jakub Kroupa, 7.B, Stela Baxová, 7.C, Agáta Vozáková, 8.A, Tereza Vesecká, 8.B, Adam Šinágl, 8.C, Lada Hessová, 9.A, Hana Kučerová, 9.B, Josef Zíka, 9.C, Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Viola Hampejsová, Mgr. Josef Rada

Program:

1. Třídění odpadků – třídění odpadků funguje skvěle oproti minulému roku. Jednou týdně se střídají tito 3 žáci: Jakub Kroupa, Jakub Vlažný a Agáta Vozáková. Chtěli bychom založit koš hnědé barvy na bioodpad, kam by se dávaly například ohryzky jablek, banánové slupky atd... koš by byl plastový s poklopem.

2. Školní zahrada – za 13 000 Kč byly zahradnickou firmou ostříhány keře a provedena vylepšení zahrady.

3. Chvála různosti – konala by se 21. 12. a je třeba, aby o tom vědělo hodně žáků. Pokud by se našel někdo šikovný, mohl by dělat na stanovišti mentora a učit jiné žáky svým dovednostem. Do 2. 12. nahlaste svému senátorovi, zda by někdo chtěl mentorovat na Chvále různosti. Na stanovišti by byl s mentorem i dozor (pan učitel / paní učitelka, nebo se mohou připojit i rodiče). Můžete si vybrat cokoliv, např. deskové hry, kuželky, tanec, vyrábění, judo,...

4. Adopce – dostali jsme dopis od Ashwitha, v němž píše, jak je vděčný, že ho podporujeme ve studiu, a různé další zajímavosti o tom, co dělají se svou rodinou. Odpověď na Ashwithův dopis si vzala na starost Agáta Vozáková.

5. Charitativní akce – Vánoce se pomalu blíží a my se rozhodli upéct nějaké cukroví a prodávat ho před Chválou různosti. Výtěžek bude použit do adopčního fondu. Peklo by se ve čtvrtek 15. 12. od 14.30 hod. v jídelně pod dohledem paní vedoucí Renaty Černé.

6. Ptačí krmítka – sypat zrní se bude každou středu o velké přestávce. O budky se bude starat: Tereza Straková, Lukáš Hora a Kryštof Holý.

7. Školní yetti – jde o to, že žáci mohou v zimní sezóně o velké přestávce chodit ven na zahradu a zapisovat si pobyt

venku do přehledu, pokud tam budou celou přestávku. Prosíme - podepisuje se čitelně. Je to hlavně soutěž jednotlivců. Každý měsíc budou senátorky Baxová a Vesecká sčítat účast. Vše je dobrovolné a soutěž se bude konat od 1.11. 2022 do 31. 3. 2023. Pořád platí, že na zahradě žáci mohou používat telefony.

Aréna:

- Chtěli byste znovu asijskou kuchyni v jídelně? Nebo máte nějaké jiné téma pro vedoucí školní jídelny? Vše směřujte k vašemu senátorovi do 2.12.
- Po škole se údajně rozmohl žvýkač tabák, tento produkt je ale ve škole zakázaný a jeho užívání bude trestáno.

Příští jednání: 2.12.2022

Zapsala: Hana Kučerová, 9.B

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 8. 11. 2022

Přítomni: 4.A: Kateřina Pilařová, Eva Krajčovičová; 4.B: Jan Vesecký, Alena Vydrová; 4.C: Eliška Soukupová, Linda Bursová; 4.D: Adéla Korotvičková, Valentýna Spurná; 5.A: Kristýna Netušilová, Lukáš Pezl; 5.B: Sára Hejduková, Štěpánka Valentová; 5.C: Václav Kule, Matyáš Růžička; 5.D: Jan Šulc, Tomáš Bláha; Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Ivana Nazarovová, host Bc. Renata Černá

Program:

1. Nový senátor – z 5.D Tomáš Bláha (za odstěhovanou Valentýnu Rajtovou).

2. Beseda s vedoucí školní jídelny – Pohádkový týden – zhodnocení; plýtvání vodou a elektřinou ze strany žáků, být trpělivější a ohleduplnější k mladším, nutnost regulace fronty, důvody, proč některá jídla být musí a nesmí, zaměřit se na zbytky; anketa ve třídách – oblíbená jídla; návrhy na akce jídelny – vánoční týden – zdravé sušenky, mošt, křížaly, týden ukrajinských jídel

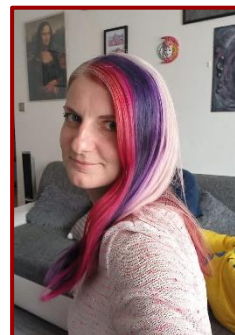
3. Aréna – informace o Chvále různosti, dopis od chlapce z Indie.

Příští jednání: 6. 12. 2022

Zapsali: Jan Vesecký, 4.B, Mgr. Ivana Nazarovová

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Kristýnou Kufčákovou

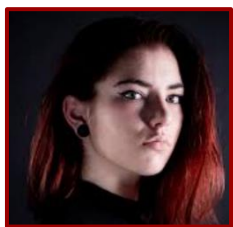
Co ráda děláte ve volném čase? Volný čas věnuji dceři, podnikáme různé výlety. **Jak se jmenuje vaše dcera?** Mám dceru Natálku. **Učila jste ještě někde jinde než na naší škole?** Ne. **Líbí se vám vaše nová třída?** Ano, žáci jsou moc fajn. 😊 **Jaké je vaše oblíbené jídlo a pití?** Svíčková a perlivá voda. **Chtěla jste být odmala učitelkou?** Ano. Maminka je učitelka a občas jsem s ní v práci byla. Moc se mi tam líbilo. **Jaký předmět nejraději učíte?** Český jazyk. **Máte nějakého domácího mazlíčka?** Nemám. **Kde bydlíte a jak se vám líbí město Dobřany?** Bydlím v Plzni. Dobřany se mi moc líbí. **Jaký styl oblečení nejraději nosíte?** Sportovní, pohodlné. **Máte nějaký sen, který byste si chtěla splnit?** Podívat se na Maledivy. **Děkuji za rozhovor.** (Adéla Janděčková, 6.B)

Mikulášský jarmark

První adventní neděle (27. 11. 2022) se konal tradiční mikulášský jarmark. Kromě stánků s tradičním i netradičním vánočním zbožím zde bylo i několik stánků, které nabízely výrobky žáků ZŠ, MŠ či ZUŠ. Veškerý výtěžek z prodeje výrobků dětí byl věnován nadaci Klíček. Na náměstí byl připraven i hezký program, zpívaly děti z mateřských školek a mohli jsme zhlédnout pohádku O dvanácti měsíčkách. Otevřeno bylo informační centrum s výstavou Bílé Vánoce. Volně přístupná byla i věž se zvonící, dokonce bylo možno se jít podívat úplně nahoru k věžním hodinám. Odpoledne bylo zakončeno rozsvícením vánočního stromu, který je letos přímo z Dobřan. (Daniel Vimr, 6.B)

JUNIORFEST 2022 (II.)

I am influencer

Lukefry, Diviška a Projekt Creep. Říkají vám tahle jména něco? Tyto tři slavné youtubery už asi rozkliknul na youtube každý z nás anebo o nich alespoň slyšel. My jsme měli možnost setkat se s nimi v době Juniorfestu.

Všichni tři přijeli 6. listopadu 2022 do Domažlic, aby nám uvedli dokument, který je o nich a o influencerství. Zhlédnutí dokumentu

trvalo půl hodiny a já si to moc užila, protože tyhle tři youtubery sleduji pravidelně, neunikne mi žádné jejich nové video a vždy jsem si říkala, jaké by asi bylo vidět je naživo, a ne jenom na obrazovce telefonu nebo počítače.

Po dokumentu jsme jim mohli klást otázky, jaké jsme chtěli, i když to někdy byly úplně blbosti. A úplně na konec se nám všem podepsali. Chtěla bych poděkovat Stele Baxové a Janě Kloudové, že tam byly se mnou, a doufám, že si to užily také. (Štěpánka Optlová, 7.C)

Dreams are like wild tigers

Ranji se od dědy z Indie odstěhoval do Německa. Ranjiho nejoblíbenější zpěvák byl Amir. Ranji chtěl být jako on. Jednou dal Amir na svůj web zprávu, že když někdo pošle video do tří dnů a jeho video bude nejlepší, tak s ním může hrát ve filmu. Když to řekl rodičům, rodiče o tom nechtěli ani slyšet, ale Ranji se o to stále snažil. Ve škole měl i několik nepřátel. Ranji se skamarádil s holčičkou jménem Tony a ta mu pomohla k natočení nejlepšího videa. V domě, kde Ranji s rodinou bydleli, žila jedna paní, která chtěla být Indkou a sháněla indického duchovního učitele. Ranjiho děda se za něj převlékl a poslal té paní video. Paní nevěděla, koho s sebou do Indie vzít, proto vzala Tony a Ranjiho. Na letišti v Indii paní odhalila, že Ranjiho děda není duchovní učitel, neboť byl na letišti pravý duchovní učitel. Ta paní s ním odešla. Ranjiho děda je odvedl k sobě domů. Ráno Ranji s Tonym běželi do studia, kde byl Amir, ale přišli pozdě. Nakonec se ještě dostali dovnitř a tam Ranji zazpíval svoji písničku Život je jako matematika. Amir Ranjimu sdělil, že jeho video bylo nejhezčí a že s ním může natočit slibovaný film. Když ho natočili, Ranji odjel zpátky do Německa.

Tento film natočil pan Lars Montag a scénář napsal Lars Montag Sathyan. Film byl s titulky, ale byl tak zajímavý, že jsem titulky ani nevnímal. Film se mi velice líbil a mohu ho doporučit všem, kdo mají rádi zpěv. (Daniel Topinka, 6.B)

Comedy queen

Naše třída 6.B, stejně jako ostatní šesté a sedmé třídy, byla na filmu jménem Comedy queen. Tento film jsme zhlédli v rámci filmového festivalu Juniorfest, který se v Plzeňském kraji pravidelně koná od roku 2008. Film Comedy queen vypráví o dívce jménem Sasha, která se vyrovnává s těžkou životní situací. Zemřela jí matka, proto se Sasha rozhodla sepsat si tajný seznam věcí, aby se své matce nepodobala a nedopadla stejně jako ona. Nejprve si napsala, že nebude číst knihy, že si oholí vlasy a že se nebude starat o nic živé a že si splní svůj největší sen - stát se comedy queen neboli stand-up komičkou, aby rozveselila svého otce. Sasha brzy oslavila třinácté narozeniny a dostala od svého otce dárek - psa. Sasha se o něj nemohla starat, protože si do svého tajného seznamu napsala, že se nebude starat o nic živého. Proto dárek odmítla. Od své nejlepší kamarádky Marty dostala chlupatý zápisník, do kterého si měla psát vlastní vtipy. Postupně si začala plnit svůj sen. Stala se stand-up komičkou. O pár dní později uměla Sasha více vtipů a více se toho naučila. Proto ji pozvali do klubu, aby své vtipy všem veřejně řekla. Sasha nejprve váhala, ale nakonec pozvání přijala, protože věděla, že tam bude i její otec. Otec ale nic netušil a o ničem nevěděl. Když šla Sasha na pódium a přecházela své vtipy, viděla, jak se její otec směje a baví se. Tohle byla ta největší odměna. Splnil se jí sen a rozesmála svého otce.

Film se mi líbil, protože jsem se dozvěděla, jak se člověk cítí, když ztratí blízkou osobu, a jaké to může mít následky. Ještě bych chtěla poděkovat Katce Supové za krásné a vtipné moderování. (Adéla Janděčková, 6.B)

Obrácená věž / Těžká volba

Žáci 8. a 9. ročníku zhlédli v rámci Juniorfestu film Těžká volba. Film byl natočen v Estonsku režisérem Jaakem Kilminem.

Parta dětí tráví léto na venkově, kde není moc zábavy, a tak si chodí hrát do opuštěné, polorozpadlé továrny. Ale i to mají nakonec zakázané a areál továrny se zamkne. Děti i přes všechny zákazy dále chodí do opuštěné továrny dírou v plotě. Chovají se velmi nezodpovědně. Jednou je načapá hlídač, ale děti se snaží utéct. Hlídač při jejich pronásledování spadne do jámy a nemůže se odtamtud dostat. Děti nechtějí nic přiznat, a tak hlídače v jámě nechají. Jednomu klukovi z party se to nelíbí, ale pod pohružkou svých kamarádů nikomu nic neřekne. Potají nosí hlídači jídlo a krmí jeho psa. Když se po hlídači

vyhlásí pátrání, je už rozhodnutý říct pravdu. Ostatní děti z party však díru s hlídačem zakryjí, aby ho nikdo nenašel. Poté nacytají svého kamaráda, jak se chce přiznat. On se před nimi schová do maringotky. Děti se naštvou a celou maringotku podpálí. Na poslední chvíli přijdou záchranáři a zachrání jak kluka, tak i hlídače.

Musím přiznat, že mě film moc neoslovil, některé věci mi připadaly přehnané, přesto si z filmu lze vzít ponaučení. (Iveta Korotvičková, 8.C)

Princezna zakletá v čase 2

Tento film je pro opravdové milovníky fantasy. Zde se totiž do popředí dostává magie. Ve filmu se změnila hlavní postava, minulý díl byl totiž o princezně Elleně, již zaklela zlá čarodějnice Murien, kterou se princezna Ellena s princem Janem a alchymistkou Amélie snažili přemoci a zlomit kletbu. Princezna Ellena byla chráněna prvorunou času a příběh tedy téžil z opakování jediného dne. Prvorun je celkem pět - runa času, prostoru, elementů, života a smrti. Druhý díl byl zaměřen na alchymistku Amélie, která putovala do města alchymistů (Ayry), kde se měla spolu se společenstvem alchymistů utkat s černokněžníkem Alazarem, který chtěl všechny prvoruny získat pro sebe. Ve dvojce přibýly další postavy a u již známých z prvního filmu můžeme vidět další vývoj. Přibýlo také efektů, triků a delší je i stopáž. Celkově je děj komplikovanější a atraktivnější.

Dá se říct, že podobně jako u Anděla Páně i v tomto případě překonala dvojka jedničku. Po zhlédnutí příběhu jej budete mít chuť vidět znovu, aby vám neunikly některé detaily. Tvůrci filmu již nyní připravují další pokračování a soudě dle reakcí diváků, bude netrpělivě očekáváno.

Mimoходом - na předpremiéře unikla informace, že se ve filmu vyskytla chyba - odhalíte ji? (Daniel Vimr, 6.B, ilustrace Evelína Spurná, 8.C)

JUNIORFEST 2022 (III.)

Hodně zábavy

14. 11. 2022 se konala v Přešticích akce Young Audience Awards 2022. Je to soutěž, kdy se děti od 12 do 14 let stanou porotci tří nejlepších filmů festivalu JUNIORFEST. Letos jsme hodnotili filmy – Dreams are like wild tigers, Animal, Comedy Quen (filmy byly s titulkami). Program byl velice pestrý. Nejdříve jsme viděli film a následovala povídání o filmu. Po zhlédnutí všech filmů jsme začali vybírat nejlepší film. Pořadí filmů bylo: první místo - Dreams are like wild tigers, druhé místo - Comedy Quen a třetí místo obsadil film Animal.

Oběd byl zajištěn v restauraci vedle KKC Přeštice (KKC = Kulturní a komunitní centrum). K obědu byla kuřecí polévka, řízek s bramborem a jako zákusek byl dort. Celá akce se mi líbila a gratuluji režisérovi vítězného filmu. (*Daniel Topinka, 6.B*)

Děs a hrůza

Děsuplná noc se opět vrátila! Cesta plná hrůzy a děsu. ANO! Konečně se po roce vrátil Hororový ostrov. Šli jste za temné noci, před vámi pouze tma a z dálky se ozýval hlasitý křik. Pevně jste se drželi svého kamaráda, který byl však připraven nechat vás oblodit a utéct. Pokud vás nezabili králíci s nožem, děsuplné jeptišky či nešikovní doktoři, čekali na vás klauni s motorovou pilou na koni. Pokud jste celou strašlivou stezku zvládli, dostali jste sladkou odměnu. A to za ty špinavé boty od bláta, pár infarktů a vyřvané hlasivky stálo, že? (*Lucka Uzlová, 8.C, ilustrace Evelína Spurná, 8.C*)

Už od dětství v akci

Rozhovor s paní učitelkou Kateřinou Vinickou ze ZUŠ

Měla jste v dětství nějaký sen? No jasně! S mou sestrou jsme chtěly být Vinnetou a Old Shatterhand. Dokonce jsme napsaly i pokračování Vinnetoua, kde pověst obou hrdinů byla tak fantastická, že všichni nepřátelé v hrůze prchali už v okamžiku, kdy Old Shatterhand vyskočil ze křoví a bleskově svázal nejbližšímu padouchovi ruce. - Jak to dokázal, nemám tušení... **Kdy jste se rozhodla, že budete učitelka literárně dramatického oboru?** Asi jsem se nikdy nějak nerozhodovala, prostě se to stalo. 26 let jsem byla herečka na plný úvazek a zároveň jsem řadu let vedla dramatický kroužek ve Středisku volného času Pallova v Plzni a v Divadle Pluto – a pak mě oslovil pan ředitel ZUŠky v Dobřanech, zda bych to tady nezkusila. Moc mě to tu baví, hlavně to, jak je zdejší ZUŠka ohromně čínorodá a kolik dětí tam umí senzačně hrát na různé nástroje, zpívat, tančit, malovat... tak jsem moc ráda, že se můžu taky přidat s divadlem. **Měla jste sen, že budete cestovat? A pokud ano, kam to bylo?** Když jsem vyrůstala, byl tu socialismus a hranice byly zavřené. Takže jsem sny o cestování neměla, protože jsem věděla, že se stejně nikam nedostanu. Až po roce 1989 jsem se trochu podívala po světě. Hlavně do mé milované Francie, celý život se totiž učím francouzštinu. A na lekce chodím pořád, abych nezapomínala... Ale stejně jsem nejraději v českém lese. **Jste spokojená s tím, jaký máte život? Nebo byste chtěla svůj život změnit?** No, změna nemusí být jen k lepšímu, změna by taky mohla být k horšímu, že...? A proto bych ani měnit nechtěla. Jsem šťastná, že jsem zdravá, že mám vždycky dost jídla, že na mě nikdo nestřílí, vlastně jsem moc šťastná, že jsem se narodila zrovna tady, a ne třeba v Somálsku, v Severní Koreji, v Íránu, na Ukrajině... **Jak dlouho učíte dramatick?** Jak to tak počítám - patnáctý rok, ale tady v Dobřanech čtvrtý rok. (*Daniel Vimr, 6.B*)

Dvanáct kouřových nocí a jiné rituály a pověsti

spojené se zimním slunovratem

Yule, Vánoce, Méan Geimhridh, Midwinter, Alban Arthan, či Kračun. Všechno jsou to svátky slavené různými kulturami ve stejném nebo podobném časovém úseku. Oslavy těchto svátků probíhají 21. prosince, nebo v delším období, do kterého tento den spadá. Co je to za datum 21. 12.? Je to přeci zimní slunovrat! Doba, kdy je noc nejdelší a bílý den nejkratší v celém roce. Podle některých kultur tímto dnem začíná nový rok, podle jiných je to zároveň vrchol temné poloviny kola roku. Zve nás k odpočinku, klidu, ale i k hledání životních hodnot, smyslu života, vizi a odhalení toho, kdo jsme. Jedním ze známějších rituálů prováděných při zimním slunovratu je dvanáct kouřových nocí. Proč zrovna dvanáct nocí, a proč rituál začíná zrovna 21. prosince z naprosto primitivního důvodu. Aby skončil 31.12., tedy na Nový rok. Dvanáct nocí proto, že každá noc představuje jeden měsíc v roce. Během těchto dvanácti nocí se člověk může očistit od toho, co pokazil, nezvládl nebo nestihl udělat, a odpustil, spálil nebo napravil to, co za uplynulý rok udělal. Tím se připraví na příští rok. Tradičně se prý vykořouvaly všechny místnosti v domě včetně chléva. Může se na to použít pryskyřice z jedle, borovice nebo smrku, ale také jalovec, pelyněk nebo kadidlo.

Dalším ze známějších rituálů je věšení jmelí nad dveře. Jmelí během zimního slunovratu představuje život uprostřed temného času, mír, plodnost a znovuzrození. Svázané červenou stužkou má přinášet harmonii do domácnosti. Jak je známo, líbání pod ním zajišťuje lásku a plodnost. Jmelí pod polštářem údajně i chránilo klidné spaní a někdy přinášelo i věštecké sny. Posledním rituálem spojeným se jmelím je, že se pod něj člověk postaví a poděkuje svým blízkým (ať už přátelům, rodině či partnerovi) za to, čím pro něj jsou, a řekne, čeho si na nich váží.

Existují i pověsti vztahující se k zimnímu slunovratu. Týkají se starých božstev a dávno zapomenutých příběhů. Mnozí lidé v to nevěří (nepopírám, že mezi ně nepatřím), ale přijde mi zajímavé o tom číst. Podle jedné wiccanské tradice se o zimním slunovratu narodil Bohyni syn, budoucí Bůh. A protože Bůh symbolizuje Slunce, tak se i to v tento den Slunce „znovuzrodí“. Dny se začnou prodlužovat, noci zkracovat. Aby lidé uvítali návrat Slunce, mohou zapalovat svíce nebo ohně v krbech. Další příběh praví, že se o slunovratové noci odehrává boj krále Cesmíny (symbol starého roku) s Dubovým králem (symbol nového roku). Dubový král vyhraje, a tak může nový rok přijít. V některých kulturách se o slunovratu uctívá Trojná bohyně v podobě panny, která navozuje právě příchod nového roku. I tento starý svátek se oslavoval jídlem, tancem a ohni. Také zde vznikla tradice dávání dárků, když si lidé vzájemně dávali jídlo, aby se v zimě naposledy najedli dosyta, než přijde období strádání, šetření a půstu.

Doufám, že jste se v článku dozvěděli něco nového a že třeba budete vnímat zimní slunovrat jinak, než jste ho vnímali doteď. Snad vám došlo, že Vánoce nejsou jen o dostávání dárků. Že to je jen jeden z mnoha rituálů, který vznikl už před stovkami let. (*Šárka Bardounová, 8.A*)

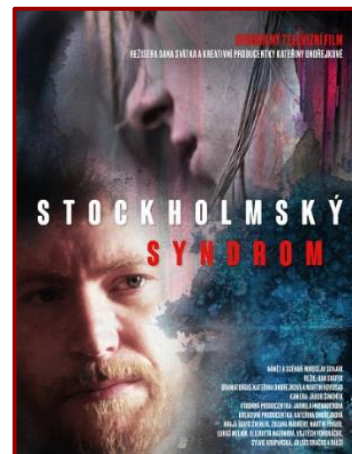

Stockholmský syndrom

Už jste to někdy slyšeli? Předpokládám, že ano, ale víte, co tento syndrom obnáší? Hrozně moc zkráceně je to syndrom, kdy se oběť zamiluje do svého únosce nebo prostě do svého trýznitele. Uvězněná nebo týraná oběť se může nakonec na svého věznitele upnout. Při pohledu zvenčí se tomu špatně rozumí, ale je to skutečně popsán jev.

Asi si to vysvětlíme na příkladu, že? Zřejmě nejznámější je Patty Hearstová. Je rok 1974 a do domu významné rodiny Hearstových vtrhla skupina levicových radikálů Symbionese Liberation Army (googlejte), unesla Patty a omráčila jejího muže. Rodina Hearstových byla totiž velmi bohatá. Pak ale přišel zvrat a Patty najednou začala se skupinou spolupracovat. A to je právě to. Byla pak samozřejmě (po dopadení celé skupiny) vysvobozena a rovnou zavřena do vězení jako spolupachatel i přesto, že u soudu tvrdila, že pomáhala jen pod výhružkami smrti. To však soud neuznal a Patty byla odsouzena. Poté novinářům tvrdila něco, co už ale věděl každý. Veškeré spolupráce dělala dobrovolně a ještě ochotně. A tímto případem se stockholmský velmi proslavil.

Už to asi chápete. Samotný stockholmský syndrom je velmi zajímavý a rozhodně stojí za pozornost. Tak snad příště a **बप** (konkánština). (Katka Supová, 8.C)

Nejrozšířenější závislost

Závislost na alkoholu je jednou z nejrozšířenějších závislostí vůbec, protože alkohol je celkem lehce dostupný a není až moc drahý. Nadměrná konzumace se nazývá „alkoholismus“. Zároveň závislost na alkoholu je ze začátku dost nenápadná a málokdo si dokáže přiznat, že je na alkoholu závislý. Kdo by si jen pomyslel, že na začátku závislosti byla třeba jen jedna sklenička denně.

Typickými příznaky je větší agresivita a zanedbávání svých povinností právě kvůli alkoholu. Často také daný člověk skrývá, kolik alkoholu pije, a snaží se to skrývat i sám před sebou. Dlouhodobá konzumace alkoholu může mít následky i na fyzickém zdraví, například na játra a v horších případech i na žaludek a žlučník. Pokud je někdo závislý nejen na alkoholu, neměl by se stydět vyhledat odbornou pomoc. To samé platí, pokud víte, že někdo z

vašeho okolí je závislý, vyhledejte mu pomoc, doporučte mu ji. (Ivetka Korotvičková, 8.C)

Oběť, nebo královna?

Přemýšleli jste někdy nad tím, zda si svou budoucnost určujeme sami svými činy a rozhodnutími, nebo je nám nějakým způsobem předurčena? Takovému předurčení se říká osud. Je to sled nezvratných událostí, které nemůžeme nijak změnit ani ovlivnit. Prostě najednou přijdou a my s tím prakticky nic neuděláme. V životě jde o to, jakou cestou půjdeme, než nás náš osud potká.

Asi si říkáte, proč jsem tento článek začala právě vykládáním o tom, jak možná funguje naše budoucnost. No, docela se to týká knih, o kterých je několik následujících řádků.

Osudem každé ze tří hlavních hrdinek knižní série Temné koruny je buď zemřít, nebo vládnout. Královnou se může stát jen jedna ze sester. Avšak až poté, co se zbylých dvou zbaví. Katharinu, Mirabellu a Arsinoe vychovávaly tři různé rodiny, které každou z nich nějak připravily na den, kdy budoucí vládkyně (nebo oběti?) ukážou světu své schopnosti. Ten stejný den ale odstartuje období, kdy si budou muset všechny tři samy hlídat záda. Protože do roka a do dne dvě z nich zemřou rukou té poslední. A jaké že to mají dědičky trůnu zvláštní schopnosti, které by jim měly dopomoci k získání koruny? Katharina je travička. Dokáže pozřít jídlo otrávené nejprudšími jedy a ani trošku jí to nerozhází žaludek. Arsinoe umí vykouzlit ty nejkrásnější rostliny a zkrotit ty nejnebezpečnější šelmy. A Mirabella během jediného mrknutí oka přivolá bouři, rozpoutá ten nejničivější požár, nebo donutí nebesa vyplakat všechny své slzy. Tedy, tak se to alespoň vykládá. Co z toho je ale pravda? Která ze sester uchvátí trůn a která se stane obětí?

Série Temné koruny od autorky Kendary Blake čítá celkem čtyři knihy a k tomu jednu dodatkovou, celkem asi 2.080 stran temné YA fantasy. Docela velké číslo, že? Musím se přiznat, že jsem četla jen první díl, Tři temné koruny. Koupila jsem si knihu s tím, že to je „single“, ale když jsem načala poslední kapitolu, došlo mi, že jsem si z knihupectví přinesla (zase) první díl série, jejíž čtení se docela protáhne. No, doteď jsem se nedonutila k tomu, abych si sehnala další díly. S otevřeným koncem první knihy jsem naprosto spokojená. Hlavou mi pořád létají nápady, jak by to asi mohlo pokračovat a snažím se hledat spojitosti mezi některými dějovými linkami a tak dál. Každopádně asi doporučuji dočíst sérii do konce, protože věřím, že to bude stát za to. (Šárka Bardounová, 8.A)

Poslední v sezóně aneb Hasičské závody v Dobřanech Rozhovor s účastníkem Adamem Bardounem (SDH Dnešice)

Na jakém místě v Dobřanech a kdy se soutěž odehrávala? Soutěž se uskutečnila na dobřanském náměstí 5. listopadu 2022. V jakých disciplínách se soutěžilo? Mohl bys je případně nějak popsat? Jedinou disciplínou této soutěže je lehce modifikovaný požární útok. Útok se účastní pět hasičů plus velitel. Po odstartování celé družstvo vyběhne k přistavenému vlek, popřípadě hasičskému automobilu, odkud musí vyndat veškeré vybavení. Používá se požární stříkačka PS 8, celkem šest kousků hadic, proudnice, savce a sací koš. Po donesení stříkačky na určené místo závodníci rozloží vedení a sestříkují dva terče. Cílem je provést útok za co nejkratší čas a bez chyb. Kolik týmů se zúčastnilo a z

jakých měst a vesnic? Přesný počet týmů si nepamatuji, ale mezi muži se o vítězství utkalo kolem 12 týmů z okolních obcí (Dnešice, Oplot, Dolní Lukavice...) a v kategorii žen se ukázalo 5 týmů. **Jaká je tvoje funkce v týmu? Jakou práci při útoku zastáváš?** Letos jsem si poprvé zaběhl proud. Hlavním úkolem proudaře je vyskládat hadice z vleku a pospojovat je a následně doběhnout k jednomu z terčů a provést sestřik. Podle mě je to jedna ze snazších rolí, hlavně proto, že jsem se nemusel tahat se stříkačkou. **Kolikátí jste skončili?** Soutěže se účastnila dvě dnešická družstva v kategorii mužů, jedni obsadili místo první, druzí se spokojili s 9. místem. **Komu se vůbec nedařilo?** Myslím si, že žádné ze zúčastněných družstev nemělo tak špatný čas, že by se za něj museli stydět, ale několika týmům se bohužel útoky nepovedly podle jejich očekávání. **A nakonec - jsi s výkonem svého týmu spokojen, nebo nespokojen, a proč?** Já osobně jsem s výkony obou našich týmů velmi spokojen. Za první místo bych ani nemohl jinak a v druhém družstvu si zaběhli převážně veteráni, takže tento výsledek je velmi dobrý. Hlavní je, že se nikdo nezranil a všichni si soutěž užili. (Daniel Topinka, 6.B, a Šárka Bardounová, 8.A)

Příběh na pokračování: Všichni jsme zrádci **Kapitola tři: Svobodná**

Větvičky mě šlehalý do obličeje, ostré kamínky se mi zarývaly do jemné podrážky bot. V dále se ozvalo zavytí a já zakopla. Co to je za šílený plán? Využít příležitosti a utéct, když ani pořádně nevím, kde jsem a kdo mě bude pronásledovat? Na druhou stranu, co bych to byla za blázna, kdybych tu šanci nevyužila? Běžela jsem směrem, o kterém jsem si myslela, že je západní. Měla jsem plán. Pokud se tomu tak dá říkat. Do svítání jsem chtěla prchat, přes den se ukrývat, při západu slunce si sehnat něco k jídlu a opět prchat. Neměla jsem tušení, kolik času uteklo od chvíle, kdy jsem Rhenovi ukradla dýku a osvobodila se, ale věděla jsem, že kdybych se jen na chvíli zastavila, bylo by to zbytečné. Celou noc jsem předstírala spánek a čekala na příležitost. Která nakonec přišla.

Někde za mnou zařehotal kůň. Uslyšela jsem mužské hlasy a ucítila dunění kopyt. Byli blízko. Tak nepředstavitelně blízko. Zpomalila jsem a snažila se našlapovat co nejtíšeji. Slyšela jsem, jak se družina vzdaluje. *Musíš být opatrnější*, napomenula jsem se v duchu. Dunění kopyt se s hlasy postupně vytratilo. Prozatím jsem byla v bezpečí.

Probudilo mě zafrkání těsně u mého ucha. Prudce jsem otevřela oči, zvedla dýku a odkulila se stranou. Srna vylekaně ucouvla a zmizela v trní. Těžce jsem oddechovala a snažila se zklidnit. *Jen klid, jen klid. Byla to srnka. Nic ti nehrozí.* Přesvědčovala jsem sama sebe. Když jsem se uklidnila, podívala jsem se na nebe. Slunce se sklánělo k obzoru, obloha se halila do odstínů červené. Právě včas. Do setmění zbývala asi hodina, dost času na nalezení něčeho k snědku. Oprášila jsem si potrhané šaty. Urovnala jsem listí, na kterém jsem spala tak, aby vypadalo co nejpřirozeněji, a vydala se na cestu. Nedaleko od svého nocležiště jsem našla jedlé bobule, kterých jsem si nabrala hned několik hrstí. Muselo to stačit, dokud nenajdu něco výživnějšího. A dokud nenajdu nějakou vodu. Vodu, jejíž nedostatek moje tělo začínalo dávat jasně najevo. Jak je to dlouho, co jsem naposledy pila? Dvacet čtyři hodin? Povzddechla jsem si a donutila nohy k pohybu. Opět jsem se vydala směrem na západ.

Když slunce zapadlo a červánky vystřídala temná modř, začaly mraky plakat. Za déšť jsem byla a zároveň nebyla vděčná. Chytala jsem ho do dlaní a pak pila. Ale také mi promáčel mé chatrné oblečení a já se po chvíli začala třást zimou. Pořád jsem se ale nutila pokračovat, nezastavovat se a nemyslet na to, co přinese další den. Prochladnu? Vydržím bez jídla a pořádného pití déle než do rána? Budu vůbec schopná pokračovat v cestě? Zakazovala jsem si takovéto myšlenky. Ale stejně jsem o sobě s každým krokem víc a víc pochybovala.

Prosekávala jsem se trním, zašlapávala jsem ostružiny a vyhýbala se kopřivám a jim podobným rostlinám. Ale stejně jsem cítila, jak mě čím dál tím víc studené nohy pálí, jak se moje sukně postupně trhá na kusy. Zvedla jsem ji k pasu, ale bylo to zbytečné. Stejně už za mnou zůstaly cáry vínově rudé látky, které jako by hlásaly: tudy šla, tam ji najdete! S každým krokem jsem cítila narůstající vyčerpání. S každou překročenou větvičkou jsem cítila, jak mě síly opouští. Když jsem se rozkašlala, šla mi od úst pára. Před očima mi tvořila jemné obláčky. Na chvíli jsem polevila v soustředění a zakopla o pařez vyčnívající uprostřed pěšiny vyšlapané lesní zvěří. Padla jsem tváří přímo do studeného lepkavého bahna, které mě donutilo zavřít oči. Už jsem nevstala.

Mužské hlasy, uštváný dech koní, provazy kolem mých kotníků a zápěstí, silné paže, teplo lidského těla.

„O co ses to sakra snažila?“ šeptal mi někdo do ucha. „Co sis myslela?“ pokračoval ten hlas. Nezmohla jsem se na odpověď. Neměla

jsem sílu ani na to, abych otevřela oči. A tak jsem je nechala zavřené a dovolila temnotě, aby mě vzala do své náruči.

(Šárka Bardounová,
8.A,

ilustrace
Evelína Spurná, 8.A)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola Dobřany, příspěvková organizace, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jpf@email.cz. **Redakce:** redakční kroužek pod vedením **Mgr. Michaely Hlaváčové**: 6.B: Daniel Vimr, Eliška Boušková, Adéla Jandečková, Amy Renzi, Daniel Topinka; 7.B: Agáta Čížková, Anděla Zimmerová; 7.C: Veronika Hrbáčová, Štěpánka Opltová; 8.A: Šárka Bardounová, Evelína Spurná; 8.C: Adam Šinágl, Katka Supová, Iveta Korotvičková, Lucie Uzlová, Andrea Sýkorová. **Koordinátorka příspěvateľů z 1. stupně:** **Mgr. Alena Formánková**. **E-Podlavičník** - internetová verze na www.zsdoobran.cz. **Mgr. Jana Fialová**. **Editace:** **Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková**. **Časopis tiskne a sponzorsky podporuje:** Prima Press s.r.o., Vstří 162. Časopis č. 3/22/23 předán k tisku 6. 12. 2022. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**